

PRÉCOLY

BIJTEN

Bijten in de opvang

Ook al hoort bijten bij de ontwikkeling van je peuter, prettig is het niet. Zeker niet als je kind in de kinderopvang andere kinderen heeft gebeten. Bijten is dan ook een erg emotioneel geladen thema. Het is niet altijd makkelijk om een stapje achteruit te zetten en samen op zoek te gaan naar de beste aanpak.

Waarom bijt een kind?

Een peuter maakt zich **kwaad**:

- omdat hij of zij net zijn of haar eigen willetje ontdekt heeft en toch speelgoed moet delen
- omdat hij of zij een paar woordjes kan zeggen, maar niet verstaan wordt
- omdat hij of zij alles zelf wil kunnen, maar daar nog niet altijd in slaagt
- ...

Je peuter voelt voortdurend **heftige emoties**, zoals boosheid, maar heeft nog niet geleerd **hoe hij of zij die kan of mag uiten**. Je peuter kan bijten om duidelijk te maken dat hij of zij boos, verdrietig, teleurgesteld ... is. Voor je peuter is **bijten mogelijks een gedragsuiting** dat hem of haar als het ware overkomt.

Een kind dat verbaal sterk is, zal vaak minder bijten omdat hij of zij al beter kan zeggen wat er aan de hand is.

Net zoals je een peuter met driftbuien beetje bij beetje leert om er controle over te krijgen, zal je dat bij bijten ook moeten doen. Je peuter zal moeten leren dat bijten niet kan, maar dat er niets mis is met zijn of haar gevoelens.

Wist je dat?

Ook al heb je 10 minuten geleden nog gezegd dat iets niet mag of niet kan, een peuter weet dit misschien niet meer. Je peuter experimenteert met grenzen; maar tegelijkertijd is zijn of haar 'interne structuur', die ervoor zorgt dat hij of zij zelf weet wat goed en wat fout is, nog niet voldoende ontwikkeld om dit blijvend te onthouden. Zelfs als je peuter na verloop van tijd weet wat mag en wat niet mag, dan nog is je peuter niet altijd in staat om dit ook toe te passen. Hij of zij zal bijvoorbeeld ook rustig 'mag niet' zeggen, en ondertussen de kleerkast leeghalen.

Hoe omgaan met bijtgedrag?

Zoek samen naar mogelijke oorzaken

Ga na in welke omstandigheden je kind vaak bijt. Hou eventueel een dagboek bij met alle bijtmomenten. Zo krijg je al snel een beeld van het bijtgedrag.

- Bijt je kind als hij of zij moe is?
- Bijt je peuter in vrije spelsituaties?
- Wie bijt wie?
- Is bijten een manier van contact zoeken?
- Heeft je kind frustraties, bv. iemand die vaak speelgoed wegneemt?

Voorkom moeilijke situaties

Je kind moet op termijn leren om met andere kinderen te spelen, maar misschien is dat op dit moment nog te hoog gegrepen en vermijd je voorlopig best dat ene moeilijke contact.

- Vermijd voor een bepaalde periode dat 2 kinderen waarvan het ene kind altijd het andere bijt alleen samen zijn.
- Zorg dat vrije spelmomenten gestructureerd verlopen voor een kind dat het daar lastig mee heeft.

Dit is geen permanente oplossing, maar je kind krijgt zo wel de ruimte en de kans om een ander gedrag aan te leren.

Reik alternatieven aan

Help je kind om zijn of haar gevoelens op een andere manier te uiten:

- in een kussen bijten als de woede opkomt
- hulp vragen aan een volwassene als iemand zijn of haar speelgoed afpakt
- speelgoed leren ruilen
- eens hard roepen als hij of zij boos is
- wenen als hij of zij boos of gefrustreerd is.

Reageer snel en duidelijk

- kijk je kind in de ogen en zeg kort en duidelijk dat bijten pijn doet en dat we andere kinderen geen pijn doen
- zeg duidelijk wat je verwacht van je kind: laat het kind het goed maken, en als die dat niet wil, neem het dan even uit de situatie tot die het wel goed maakt (door sorry of een aai of een kusje te geven). Als het gebeten kind dit niet wil, kan je samen nadenken hoe je het kan goedmaken (bv. een tekening maken).
- neem het speelgoed waarover de frustratie ging even weg en zeg dat daar enkel rustig mee gespeeld mag worden
- herhaalt het gedrag zich, haal je kind dan uit de situatie tot jijzelf en je kind weer rustig genoeg zijn om deel te nemen aan het spelmoment.